

Петър Борисов Ножаров (1934—1992)

По време на командировка в Барселона внезапно ни напусна нашият колега ст. н. с. Петър Борисов Ножаров. Роден е в София в семейство на интелектуалци. Завършва Висшето военноморско училище във Варна през 1954 г. и геофизика в Софийския университет през 1961 г.

От 1961 година е на работа в Геофизичния институт на БАН. През 1964 г. П. Ножаров поставя началото на ново направление в геофизиката — палеомагнетизма,³ и организира единствената в страната лаборатория за палеомагнитни изследвания. Започвайки с теоретични изследвания върху произхода и представителността на естествената остатъчна намагнитеност на седиментни скали, той продължава с изследвания на магмени скали от България и редица други страни. Резултатите от неговите изследвания намират широко приложение в геофизичната и геоложка практика.

Автор на над 80 научни публикации, той се ползуваше с широко признание както в чужбина,

така и у нас като специалист в областта на палеомагнетизма, макар че неговите интереси не се ограничаваха само с това. С широкия си поглед върху проблемите на геомагнетизма в цялост той има принос за издигането на научното ниво на магнитната обсерватория в Панагюрище.

Негова отличителна черта беше скромността и умениято му да работи с хората. Около 20 години той е ръководител на секция, член на Специализирания научен съвет по геофизика към ВАК, а през последните години — член на експертна комисия към МОН и на Общото събрание на БАН.

Секция „Земен магнетизъм и гравиметрия“ загуби в лицето на Петър Ножаров не само незаемимия колега, който до последния момент от живота си работи всеотдайно, пренебрегвайки здравословното си състояние, но и безупречния ръководител и администратор.

*Секция „Земен магнетизъм и гравиметрия“
към Геофизичен институт, БАН*

Д. В. ЕЙГЪР (D. V. AGER) (1923—1993)

На 8. 02. 1993 г. престана да тупти сърцето на Д. В. Ейгър — почетен член на БГД — 2 месеца преди световната палеонтолого-стратиграфска общественост да отбележи неговия 70-и рожден ден чрез издаване на Юбилеен том на международното списание *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, чийто основател и главен редактор е бил в продължение на 25 години. Д. Ейгър имаше рядкото умение да напишва нуждите на световната наука и след негови ключови публикации се посипваха лавини от статии, подбудени от тях. Такъв е случаят с неговата монография върху ринхонелидите на Британската долна юра, в която той използва известния, но малко прилаган дотогава метод на серийните прерези. След тази публикация той става „задължителен“ при изучаването на мезозойските и неозойските брахиоподи. Д. Ейгър е един от основоположниците на съвременната палеоекология. Той написа едно много добре посрещнато ръководство по Палеоекология (1963). През своя живот Д. Ейгър е посетил повече от 50 страни, в резултат на което написа богата с фактически материал Геология на Европа (1980), един

екземпляр от която той подари на библиотеката на БГД.

Проф. Ейгър посети два пъти нашата страна. Първото му посещение през 1960 г. бе последвано от една обширна статия за България в Енциклопедия Британика, в която пропагандира достиженията на нашата геология. В резултат на тази активна пробългарска дейност той успя да организира екскурзия на *Geologist' Association* (1971) в България, ръководена от БГД. В нея участваха такива известни геолози като сър Питър Кент, главен геолог на Бритиш петролеум. За активна пропагандаторска дейност на постиженията на българската геология в света проф. д-р Д. В. Ейгър бе избран за Почетен член на Българското геологическо дружество (1972 г.) — звание, с което той се гордееше.

Той беше избран за почетен председател на I Европейски палеонтоложки конгрес, който ще се състои в Лион през юли 1993 г.

Поклон пред светлата памет на проф. д-р Д. В. Ейгър.

От Ръководството на Българското геологическо дружество